

תת"ע 7559/10/14 - קאסם מועין גמאל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 7559-10-14 מדינת ישראל נ' קאסם

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	קאסם מועין גמאל
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל
החלטה	

לפני בקשה לביטול גזר דין אשר ניתן ביום **4.11.14** ע"י כב' השופטת לאה שלזינגר-שמאי בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של הסעת רכב בו 2 נוסעים במספר העולה על 1 נוסעים כמצוין ברישיון הרכב, בניגוד לתקנה 84(ב) לתקנות התעבורה, ונגזרו עליו קנס בגובה ₪1,000, פסילה בפועל לתקופה של 45 ימים ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים וזאת על תנאי למשך שנתיים.

טענות הצדדים

לטענת ב"כ המבקש, ביום 20.8.14 נהג המבקש במשאית תוצרת סקניה עם תא נהג בו שני כסאות לנהג ולנוסע מקדימה וכן קבינה מרווחת מאחור ובה מיטה המיועדת לשינה. המבקש נעצר לבדיקת רישיונות שגרתית ונרשמה לו הזמנה לדין וכתב אישום בגין נהיגה ברכב והסעת שני נוסעים (אחד מהם שכב בתא השינה) במספר העולה על 1 נוסעים כמצוין ברישיון הרכב.

לטענת ב"כ המבקש, המבקש אינו דובר השפה העברית, מתקשה בקריאה בעברית ולא הבין כי הדו"ח אשר הוגש לו הינו מסוג הזמנה לדין ולתומו סבר כי נהג מחליף רשאי לישון במקום המיועד לכך. כמו כן, ציין כי הדו"ח אינו קריא.

לגופו של עניין, טען ב"כ המבקש כי המבקש הינו אב ל-6 ילדים קטינים, עובד לפרנסתו כנהג מקצועי על משאית הובלות, ומאחר ורעייתו אינה עובדת, רישיון נהיגתו נחוץ לפרנסת משפחתו והסדרת החובות אליהם נקלע במרוצת השנים. עוד נטען כי הנאשם תומך כלכלית וסיעודית גם באביו אשר מחלים ממחלת הסרטן. המבקש כלל לא היה מודע לעובדה כי נשפט בהיעדר וכי רישיונו נפסל ורק סוכן הביטוח בימים אלה הסב תשומת ליבו כי רישיונו נפסל וכי יש לכך השלכות ביטוחיות רבות. עוד נטען כי הענישה בגין העבירה כאמור אינה מחייבת פסילת רישיון הנהיגה בפועל.

לבקשה צורפו תצהיר המבקש והעתק מרישיון הרכב.

המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם שמדובר בדו"ח תנועה בשפה הרשמית וציינה כי על הנהג היה לברר אם לשלם או להישפט ואין לו להלין אלא על עצמו.

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש זומן כדין ולמרות זאת, לא התייצב ולכן נשפט בהעדרו. הטענה כי ההזמנה לדין ערוכה בשפה העברית אשר אינה שגורה בפיו של הנאשם קשה בעיני ולא אוכל לקבלה. מדובר בשפה רשמית בה ערוכים כל כתב אישום והזמנה לדין, ולכן אין גם בטענה זו כדי לשמש עילה לביטול גזר הדין.

ב. בחינת גרימת עיוות דין

העובדה כי הנאשם, נהג משאית במקצועו, הורשע בדין, אינה עולה אוטומטית לכדי פגיעה חמורה בערכי הצדק. בנסיבות העניין ובהתחשב בטענות המבקש לגופה של העבירה, הגעתי למסקנה כי השארת גזר הדין על כנו אינה מהווה עיוות דין.

גם לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין בענישה שהוטלה עליו. הענישה נמצאת במתחם הענישה הראוי והסביר. הנאשם נוהג משנת '93 לחובתו 45 הרשעות קודמות.

יתרה מכך, כבר נקבע לא אחת כי טענות כנגד חומרת העונש הינן עילות להגשת ערעור ולא לביטול פסק דין.

לפיכך, ובמכלול הנסיבות, לא מצאתי כי במקרה שלפני התקיימו התנאים לביטול גזר הדין.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשע"ז, 28 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

